

Fólkafloks-liberalisma = slanga í landskassan!!!

— Légið at ein ultra høggravendur flokkur einki annað skal tosa um enn stuðul úr landskassanum. Var tað nakar, sum nevndi orðið liberalisma?, spyr Jákup Egholm, fiskimaður og valevni Javnaðarfloksins í Eysturoynni.

Í samband við fólkatingsvalið hevði Olaf Olsen grein í Dagblaðnum, har hann kom inn á støðuna hjá fiskiflotanum.

Niðurstøðan er at flotin er í stórum figgjarligum trupulleikum og at sitandi stjórn onga ábyrgd hevur vist.

Er tað veruliga so galið, sum Olaf sigur? Er onki hent hesi fyra árin. Atli Dam hevur umsitíð fiskivinnuálf?

Á jú, meir enn so. Fyri tað fyrsta er prisurin á fiskum fiski í meðal hækkaður við einari krónu hetta valskeiðið samstundis sum marknaðarprisirnir eru skramblaðir í botn.

Fyri fyrstu ferð í søguni skulu fiskiskip á Føroya leiðini hava fiskiloyvi — eitt gott amboð at stýra við um politiskur vilji er til staðar.

Tað er nógv truplari at fáa landskassafigging til nýbygging. Tað vil siga,

at menn í nógv størri mun sjálvir mugu fáa eginpening til vega. Hetta bremsar alvorliga iløghuginum.

Reglan um skip fyri skip er vorðin nógv strangari undir hesum landsstýrinum.

Hetta er so nakað av tí, hent er síðstu fyra árin.

Men Olaf skal hava rætt í at nógvir spurningar enn eru óloystir. Bert spell, at fyrrverandi fiskimálaráðharrin, sum hevur stóra vitan um fiski- og figgjar-spurningar, ikki hevur eitt einasta konstruktivt uppskot um hvussu vit loysa vánaligu støðuna hjá fiskiflotanum.

Høvuðstrupulleikin er jú at vit hava ov nógv skip á grunninum. Ikki við einum orði verður nakað sagt um hvussu vit kunnu minka um henda yvirkapasitet.

Tað einasta, maðurin tosar um, er stuðul — stuðul úr ráfiskagrunni-

num — rakstrarstuðul — likviditetshjálpið osfr.

Olaf átti at vitað, at stuðul í síðsta enda bert er lappari og ikki nøkur varandi loysn. Sjálvandi skal stuðul gevast í eini krepputið og Javnaðarflokkurin hevur so sanniliga verið við til at givið stuðul. Men Fólkaflokkurin hevur ikki eitt uppskot um hvat so viðari skal henda.

Légið at ein ultra høggravendur flokkur onki annað skal tosa um enn stuðul úr landskassanum. Men Olaf veit jú av egnum royndum, hvussu fjálgt tað er at hava báðar hendurnar langt niðri í landskassanum. Var tað nakar, sum nevndi orðið liberalismu??

Olaf harmast svartkjaftafloktan og støðuna, hann er í. Jú, rætt skal vera rætt, vit hava mist nógvan pening her, men verður fíðurstøðin í Fuglafirði veruleiki, so sær betur út fyri tí fæ-

oyska svartkjaftafloktanum, og vónandi visir tað seg at iløgnar í henda flota, sum Javnaðarflokkurin hevur verið heitur talsmaður fyri, í síðsta enda fara at kasta pening av sær.

Sjálvandi má Olaf — sum góður fólkafloksmaður — nevna farmaskipaflotan. Er ikki nóg mikið tosað um hatta vitleysa

projektið — skip, sum vóru fingin til vega eftir liberalistiskum prinsippum tá tey eru fúlast.

Lat okkum heldur læra av tí brólara, har varð gjørdur, og aldri aftur lata isakaldr spekulantar

sleppa at byggja nakað sum helst upp her á landi. Hesum borgar Javnaðarflokkurin fyri.

Umboð á Nónhamri
16/10
Jákup Egholm

Fólkafloksmenn

siga seg bjarga flotanum við at keypa gomul skip inn í flotan og senda til boykottað land, meðan verandi skip ikki fáa manning.

Samferðslan og ferðslutryggin

Tað er ikki smávegis, vit hava gjørt av iløgnum í útbygging av samferðslunetinum seinastu 20 árin. Og henda útbygging fer at halda fram.

Fyrsta dagin verður farið undir at gera undirsjóartunnil millum Vágarnar og Streymoy, og tað undrar meg ikki, um norðoyingar eisini fara at fáa sín undirsjóartunnil.

Samanbindingin av oyggjunum fer at gera tað nógv lættari og bilgari at veita íbúgvum landsins teir henteiknar, sum hoyra moderna tíðini til, bæði teir vit kunnu nevna neyðugar, og teir sum kanska kunnu nevast luksus.

Men við hesi samferðsluutbygging veks ferðslan, og við støðugum

inntøkuvøkstri veksur eisini talið á bilum, sum koyra og vegnum, og tíverri veksur eisini talið á ferðsluvánlukkum við ólukkuligum avleiðingum.

Vit hoyra nógv um orsakirnar til vanlukkurnar: ov nógv ferðspruttkoyring, ov litil koyrikunnleiki, bilarnir ikki í lagi og so framvegis.

Men uppskot til veruligar loysnir á hesum trupulleikum siggja vit litíð til.

Hvussu ofta kannar bileftirlitið ein bil? Eg haldi meg ikki far aheilt skeiva í tí, at frá tí ein bilur fyrstu ferð er skrásettur, til bileftirlitið sendir boð eftir honum til kanningar, ganga fleiri ár.

Løgreglan hevur heim-

ild at steðga einum bili fyri at kanna bæði bil og

føra. Hvussu mangir bilar munnu verða kannaðir á henda hátt?

Løgreglan ger av og á kanningar av, hvussu skjótt bilar koyra. At tað verður koyrt alt ov skjótt, sæst av teimum nógvum, sum verða tikin. Men hvussu nógv munnu ikki koyra alt ov skjótt uttan at verða tikin.

Førarin og bileigarin hava ábyrgd av, at bilurin er í lagi, men hvussu nógvir bileigarar og bilførarar munnu vit annað um bilin enn, hvat traðkast skal á fyrri at fáa bilin at koyra ella steðga og hvar hálast skal í fyrri at snara.

Tað er ikki ætlanin at lasta bileftirlitið og løgregluna. hesi rokja uttan iva uppgávur sínar so væl,

sum tað yvirhøvur er gjørligt við teimum figgjarligu møguleikum, tey hava.

Vit nýta, sum fyrr nevnt eina rúgvu av peningi — ja, í milliónavis, hvørt ár til útbygging av samferðslunetinum.

Við at nýta ein heilt litlan brotpart av tí, sum vit nýta til vegagerð og tunnillgerð, kunnu vit gera nógv fyri at bota um ferðslutrygdina, um vit nýta peningin rætt.

Vit kunnu geva bileftirlitinum størri játtanir, so teir verða førir fyri at kanna bilarnir nógv oftari.

Vit kunnu gera tær venjingarbreytir, sum eru neyðugar, fyri at at geva færorum eina nógv betur koyrivenjing.

Vit kunnu vaksa um manningina hjá løgregluni, so hon veruliga fær møguleika at gera kanningar av bæði bili og færa, og hon kann hava patruljur á vegnum alt samdøgrið.

Ein orsök til ferðsluvánlukkurnar er eisini, at talið av bilum er ov stórt.

Um vit veruliga skulu bota um ferðslutrygdina, verður neyðugt at gera nakað munagott á hesum øki, og hetta kann bert gerast við at avmarka innflutningin av bilum.

Nú er nóg mikið tosað um ferðslutrygdina, og nógv hugsanir eru framfardar. Nú skulu hesi mál loysast beinan vegin.

Marita Petersen